

forkaste under Hensyn til de Omstændigheder, hvorunder man iøvrigt afgjør Sagen; men Betingelserne kunne dog ikke afgjøre Noget med Hensyn til Grundtanken selv. Min Grundtanke er den, at Kvinderne have den samme Ret til at faae en god Sjælesørger og en god Prædikanant som Mændene, og jeg skal søie til, at det efter min Anskuelse vel kunde være, at de ikke ville blive de fletteste Bølgere ved denne Leilighed.

Jeg skal dog ikke dwæle længere ved dette Spørgsmaal, men derimod nu gaae over til at udtale mig om det Vædringsforslag, som jeg har stillet. Smidlertid maa det maaskee være mig tilladt at forudsikke et Par Ord, som jeg anseer for nødvendige, for at de Herrer fuldbømmet kunne forstaae min Stilling til dette Forslag. Der forelaa i Kirkecommissionsjonen forskjellige Forslag til det heromhandlede Forholds Ordning, som jeg kunde slutte mig til med nogen Forandring, og jeg tillod mig ogsaa der at udtale dette. Blandt disse Forslag var der dog to, som jeg nærmest kunde slutte mig til, og som havde et vist Fællesskab i Fordelingen af Myndigheden mellem Kirkestyrelsen og Menigheden, medens de iøvrigt paa afgjørende Punkter vare meget forskellige, nemlig et Forslag, der nu i det Væsentlige foreligger som optaget fra Regjeringens Side, og et Forslag, som Folkethingsmand Høgsbro havde indbragt, og som væsentligt sluttede sig til den Fremgangsmaade med Hensyn til Valget, som er bekendt fra visse Slesvigske Sogne. Jeg tilstaaer, at jeg oprindelig heldede meest til Folkethingsmand Høgsbros Forslag; men, da han slap det paa Betien, fik jeg ikke Leilighed til endelig at kunne slutte mig dertil. Derfor de forskellige Forslag tillod jeg mig imidlertid dengang, idet jeg erkendte Menighedernes naturlige Afkomst til at tage Deel i Besættelsen af Præstembederne, paa Forhaand at udtale Følgende — jeg haaber, at den høitærede Formand vil tillade mig at oplæse blot nogle faa Vinter af Kirkecommissionsjens Forhandlinger, — at, naar man skulde give Menighederne Valgret, kunde jeg dog aldrig gjøre det uden ved Siden deraf at sørge for at sikke Minoritetens Ret, saaledes at den navnlig havde

Ret til at faae en anden Præst bestikket, naar den selv lønede ham, og tillige Ret til at bruge Sognets Kirke paa de Tider, hvor Majoriteteten ikke brugte den." Det er den samme Grundbetragtning, som nu har bragt mig til at stille det fra min Side foreliggende Forslag, for det Tilfælde at Fleertallets Vædringsforslag under Nr. 10 til § 5 maatte gaae igjennem. De Herrer ville maaskee siige til mig, som min ærede Nabo til Høire (Hassel) har sagt: „Hvorfor stiller Du ikke dette Forslag ogsaa til den af det nævnte ærede Medlem foreslaaede § 000 — jeg veed ikke, hvorledes jeg skal betegne Paragraphen paa anden Maade —, hvort det hedder: „Derfor over Halvdelen af de Stemmeberettigede uden Forbehold eller subsidiaere Forslag erklærer sig for en af de Ansøgende, vil denne af Ministeren være at indstille til Bestikkelse" o. s. v.? Jeg svarer dertil, at, dersom jeg havde anseet det for rimeligt, at den ærede Forslagsstiller selv betragtede dette sit Forslag som noget Andet end en blot Form, hvorunder han kunde komme til at udtale sig om et andet System end det, som forelaa i Regjeringens Forslag, saa vilde jeg ganske vist ialfald tillige have stillet mit Vædringsforslag dertil; men, saaledes som hans Forslag foreligger, tilstaaer jeg, at jeg ikke fandt nogen praktisk Opfordring dertil, og det glæder mig, at den ærede Forslagsstillers Udtalelser idag have bekræftet, at jeg ikke heri har taget fejl. Regjeringens Forslag gaaer ud paa at indrømme Menighederne en raadgivende Stemme, men en saadan maa under de givne Forhold i mine Tanker faae en meget stor Vægt, ja en saa stor Vægt, at jeg ikke er ganske vis paa, om ikke Sjællands Biskop havde Ret, naar han i Kirkecommissionsjonen meente, at dette Forslag i Virkeligheden vilde give Menighederne en større Indflydelse end det Forslag, som under visse Betingelser gav dem en afgjørende Valgret. Naagtet Kirkestyrelsens Indflydelse paa Valget nu virkelig er Noget, som ogsaa for mig har stor Vægt, saa har dette ikke kunnet afholde mig fra at slutte mig til Regjeringens Forslag. Jeg har nemlig, som sagt, kunnet gjøre det med Overbeviisningen om, at det Raad fra Menigheden, som kom under saadanne